భారత సర్వోన్నత న్యాయస్థానం

గణపత్ రాయ్ హీరాలాల్ మరియు మరొకరు

వర్సెస్

అగర్వాల్ ఛాంబర్ ఆఫ్ కామర్స్ లిమిటెడ్

మురళీ లాల్ హరి రామ్

వర్సెస్

మార్వాడీ ఛాంబర్ ఆఫ్ కామర్స్ లిమిటెడ్

(మెహర్ చంద్ మహాజన్; చంద్రశేఖర అయ్యర్ మరియు భగవతి న్యాయమూర్తులు)

తీర్పు తేదీ: 24.10.1952

పెప్సు ఆర్డినెన్స్ (X ఆఫ్ 2005), సెక్షన్లు 52,116-పాటియాలా స్టేట్స్ జుడికేచర్ ఫర్మాన్, -సింగిల్ జడ్జి ఆర్డర్ నుండి అప్పీల్- యోగ్యతాపత్రము - ఎప్పుడు అవసరం-ఆర్డినెన్స్ అమలులోకి రాక ముందు ఉత్తర్వు ఇవ్వబడినది -ఆ తర్వాత సవరణ కోసం పిటిషన్-పిటీషన్ను కొట్టివేసిన ఉత్తర్వులపై అప్పీల్-సర్టిఫికేట్ అవసరం-అప్పీల్ హక్కు-నిర్ధారణ హక్కు-చట్టం యొక్క మార్పు ప్రభావం.

ఒడంబడిక చేసుకున్న రాష్ట్రాలలోని కోర్టుల ప్రొసీడింగ్సను యూనియన్ లో అటువంటి అధికారం కలిగి ఉన్న వాటికి బదిలీ చేయుటకు మరియు తరువాతి కోర్టులలో వాటి కొనసాగింపు మొదలగు ఏర్పాటు కోసం 2005 పెప్సు ఆర్డినెన్స్ X (1948-1949) లోని సెక్షన్ - 116 ఒక తాత్కాలిక నిబంధన. దాని ఉద్దేశం, ప్రక్రియ కొత్తగా ప్రారంభించినట్లు పరిగణించుట కాదు. ఆ భాగంలోని తరువాతి భాగంలో చెప్పినది ఒక ఊహాత్మక ప్రారంభము మరియు ఆ సెక్షన్ భావం ఏమిటంటే, నూతన ఏర్పాటు ఎలా ఉన్నప్పటికీ, అవి ఒడంబడిక చేసుకున్న రాజ్యాలలోని కోర్టులకు బదులుగా యూనియన్ కోర్టులలో విచారించబడతాయి మరియు పొంది ఉన్న అన్ని హక్కులు లేదా భవిష్యత్తులో పొందగల హక్కులు అలాగే ఉంటాయి. అప్పీలు చేసుకోవడానికి కలిగి ఉన్న హక్కును

గతం నుంచి వర్తింపచేసేట్టుగా తీసివేయడానికి ఉద్దేశించినదని భావించే సమర్థమైనది ఆ సెక్షన్‌లో ఏమీ లేదు.

పాటియాలా స్టేట్స్ జుడికేచర్ ఫర్మాన్, 1999 క్రింద, సివిల్ అప్పీలేట్ పరిధిని వినియోగించుకొని పాటియాలా హైకోర్టు ఏక సభ్య ధర్మాసనం తీర్పు మరియు ఉత్తర్వుల పై డివిజన్ బెంచ్‌కు అప్పీలు చేసుకోవడానికి మాత్రమే ధృవపత్రం తప్పనిసరి. పెప్సు ఆర్డినెన్స 2005 యొక్క X (1948-49) క్రింద అన్ని కేసులలో ధృవపత్రం తప్పనిసరి. 1946లో ఒక లిక్విడేషన్ న్యాయమూర్తి చేసిన ఉత్తర్వుల సవరణ కోసం 2వ ఫిబ్రవరి 1950న అప్పీలు సం.152లో అభ్యర్థనగా సబ్మిట్ చేయబడింది మరియు కొట్టివేసిన ఉత్తర్వుల పై డివిజన్ బెంచ్ ముందు చేసిన అప్పీలు ధృవీకరణ పత్రం లేనందున 01.05.1950న కొట్టివేయబడింది. అప్పీలు సంఖ్య 167 మరియు 167-ఎ లలో 18.01.1949న చెల్లింపు ఉత్తర్వులు వెలువడ్డాయి మరియు ధృవీకరణ పత్రం లేనందున ఆ ఉత్తర్వుల పై అప్పీళ్లు 03.03.1949న కొట్టివేయబడ్డాయి.

(i) సవరణ కోసం ఒక పిటిషన్ మునుపటి ప్రొసీడింగ్స్ కొనసాగింపు కాదు కానీ, సవరణ కోరిన ఉత్తర్వుకు సంబంధించినదైనప్పటికీ, స్వతంత్ర ప్రొసీడింగ్స్ స్వభావంతో ఉండేది, ఆ తేదీన ఉన్న చట్టం ప్రకారం నిర్ణయించబడుతుంది, దేని క్రింద ఒక ధృవీకరణ పత్రం తప్పనిసరో, అది 2005 పెప్సు ఆర్డినెన్స్ మరియు అప్పీలు సం.152లో డివిజన్ బెంచ్‌కు చేసిన అభ్యర్థన, ధృవీకరణ లేనందున తోసిపుచ్చడం సరైనదిగా ఉంది.

(ii) అప్పీళ్ల సంఖ్య 167 మరియు 167-ఏ కి సంబంధించి, సంబంధిత తేదీలలో అమలులో ఉన్న చట్టం 1999 నాటి పాటియాలా రాష్ట్రాల జ్యుడికేచర్ ఫర్మానా ప్రకారం సర్టిఫికేట్ లేకుండా చెల్లింపు ఆర్డర్ నుండి అప్పీల్ చేయుటకు అప్పీలుదారులకు హక్కు ఉంది; పొందిఉన్న ఈ హక్కును, తరువాతి చట్టంలో అది గతం నుంచి అమలవుతుందని మరియు వారికి అటువంటి హక్కు ఉండదని స్పష్టంగా లేదా అవసరమగు వర్తింపుతో చేస్తేనే తప్ప, తదుపరి మార్పు ద్వారా తీసివేయడం సాధ్యం

కాదు. ఆర్డినెన్స్ సెక్షన్-116లో అది పూర్వన్యాయ ప్రభావం కలిగి ఉన్నట్లు తెలుపునది ఏదీ లేదు మరియు అందు వర్తింపతగినవి కాదని అప్పీళ్లు హైకోర్టు డిస్మిస్ చేయడం పొరపాటు.

కలోనియల్ షుగర్ రిఫైనింగ్ కంపెనీ వర్సెస్ ఇర్వింగ్ [1905] AC 369 సూచించబడినది.

తీర్పు:

సివిల్ అప్పీల్ అధికార పరిధి: 1951 నాటి సివిల్ అప్పీల్స్ నం. 152, 167 మరియు 167-A. పాటియాలా మరియు ఈస్ట్ పంజాబ్ స్టేట్స్ యూనియన్లోని పాటియాలా మరియు ఈస్ట్ పంజాబ్ స్టేట్స్ యూనియన్, పాటియాల యొక్క ఏప్రిల్ 25 మరియు మే 1, 1950 నాటి తీర్పుల నుండి అప్పీల్ (తేజా సింగ్ ప్రధాన న్యాయమూర్తి మరియు చోప్రా న్యాయమూర్తి) L.P.A.R.I.A.O. నెం. 34 ఆఫ్ 1950 మరియు సంవత్ 2005 యొక్క సివిల్ అప్పీల్స్ నంబర్. 493/494.

సివిల్ అప్పీల్స్ నంబర్. 167 మరియు 167-Aలోని అప్పీళ్ల కోసం రంగ్ బిహారీ లాల్ (అతనితో రామ్ నివాస్ సంఘీ).

సివిల్ అప్పీల్ నెం.152లో దరఖాస్తుదారు కోసం ఉదయ్ భాన్ చౌదరి.

సివిల్ అప్పీల్స్ నంబర్ 167 మరియు 167-Aలో ప్రతివాది కోసం లచ్మన్ దాస్ కౌశల్.

రామ్ నివాస్ సంఘీ సివిల్ అప్పీల్ నం.152లో ప్రతివాది కోసం.

అక్టోబరు 24 నాడు కోర్టు తీర్పు న్యాయమూర్తి చంద్రశేఖర అయ్యర్ గారిచే ప్రకటించబడినది:- ఈ అప్పీళ్లు కలుపబడ్డాయి మరియు చట్టం యొక్క సాధారణ ప్రశ్నను లేవనెత్తాయి. రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 133 లోని క్లాజ్ (1)లోని సబ్ క్లాజ్ (ఇ) కింద పాటియాలాలోని పెప్సు హైకోర్టు మంజూరు చేసిన ప్రత్యేక అనుమతితో వారు మా ముందుకు వచ్చారు, 1951 సివిల్ అప్పీల్ నంబర్ 152లోని వాస్తవాలు ఇతర రెండు విజ్ఞప్తులు కన్నా భిన్నమైనవి మరియు పరిణామాలు కూడా భిన్నమైనవి.

మార్వాడీ ఛాంబర్ ఆఫ్ కామర్స్ లిమిటెడ్. (1951 సివిల్ అప్పీల్ నం. 152లో) మరియు అగర్వాల్ ఛాంబర్ ఆఫ్ కామర్స్ లిమిటెడ్ (మిగతా రెండు అప్పీళ్లలో) అనే రెండు కంపెనీల సమాపన

నుండి ఈ సమాపన ప్రక్రియలు ఉత్పన్నమవుతాయి. అధికారిక లిక్విడేటర్ (పరిష్కర్త) కంట్రిబ్యూటరీల జాబితాను పరిష్కరించారు మరియు చట్టం మరియు యోగ్యతల కారణం గా అభ్యంతరాల రూపంలో హైకోర్టు లిక్విడేషన్ జడ్జి ముందు వివిధ చర్యలు తీసుకున్న తర్వాత, 1946 జూన్ 4న సివిల్ అప్పీల్ నం.152 ఆఫ్ 1951 మరియు చివరి రెండు అప్పీళ్లలో 18 జనవరి, 1949న చెల్లింపు ఉత్తర్వులు వచ్చాయి.

సివిల్ అప్పీల్ నెం.152/1951లోని చెల్లింపు ఉత్తర్వ యొక్క ఖచ్చితత్వం మరియు చెల్లుబాటును అధికారిక పరిష్కర్తమరియు కంట్రిబ్యూటరీ [తోడ్పాటు దారుడు] ద్వారా హైకోర్టుకు తీసుకెళ్లిన అప్పీళ్లలో సవాలు చేయబడింది. పరిష్కర్తకు అనుకూలంగా లిక్విడేషన్ జడ్జి యొక్క ఉత్తర్వు సవరించబడింది మరియు చెల్లించాల్సిన రూ.4,762-13-3కు బదులుగా రూ.24,005-7-3 చెల్లింపు కోసం ఆర్డర్ ఉంది. జ్యుడీషియల్ కమిటీకి తోడ్పాటు దారు చేసిన తదుపరి అప్పీల్‌పై, డివిజన్ బెంచ్ కు అప్పీల్ చేయడం కాలాతీతమైనది, మరియు తత్ఫలితంగా ధర్మాసనం తీర్పును పక్కనపెట్టి, లిక్విడేషన్ జడ్జి తీర్పు పునరుద్ధరించబడినది. ఇది డిసెంబర్ 6, 1949 నాడు.

ఇతర రెండు అప్పీళ్లలో, తోడ్పాటు దారుని పేరును తొలగించడానికి దరఖాస్తును లిక్విడేషన్ జడ్జి ఆమోదించారు, అయితే అప్పీల్ పై హైకోర్టు డివిజన్ బెంచ్ ఈ ఉత్తర్వును రద్దు చేసింది. కంపెనీ తీసుకున్న తదుపరి అప్పీల్ పై, జ్యుడీషియల్ కమిటీ, పాటియాలా, కేసును పునర్విచారణ కోసం తిరిగి పంపింది, మరియు పైన పేర్కొన్న విధంగా లిక్విడేషన్ జడ్జి రూ. 8,191-0-9 చెల్లింపుకు 18 జనవరి, 1949న, ఉత్తర్వలిచ్చారు.

ఫిబ్రవరి 2, 1950న, అప్పీలుదారు మురారి లాల్-హరి రామ్ సంస్థ, 1951 సివిల్ అప్పీల్ నం. 152లో, లిక్విడేషన్ జడ్జి కర్తార్ సింగ్, న్యాయమూర్తి ఉత్తర్వలను సవరించడానికి సెక్షన్ 152, సివిల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ కింద దరఖాస్తును దాఖలు చేశారు. అనుకోకుండా వదిలివేయడం లేదా పొరపాటు కారణంగా క్లరికల్ లేదా అంకగణిత దోషం ఏర్పడి సరైన మొత్తం రు. 21,805-7-3కు బదులుగా రూ.24,005-7-3 సంస్థకు బకాయిగా చూపబడి యని ఆరోపించారు . ఈ దరఖాస్తును

16 మార్చి 1950న న్యాయమూర్తి తోసిపుచ్చారు. అప్పీల్‌కు అనుమతి కోసం ఆ సంస్థ అతనికి సర్టిఫికేట్ కోసం దరఖాస్తు చేసింది, అయితే ఇది మళ్లీ కొట్టివేయబడింది. సవరణ పిటిషన్ ను కొట్టివేసిన ఉత్తర్వు నుండి అప్పీల్ చేయబడింది, అయితే సింగిల్ జడ్జి నుండి సర్టిఫికేట్ లేకపోవడంతో అది తిరస్కరించబడింది. ఈ ఉత్తర్వు మే 1, 1950 నాటిది మరియు ఈ నిబంధనలలో "మేము ఇటీవల గణపత్ రాయ్ హీరా లాల్ వర్సెస్ అగర్వాల్ ఛాంబర్ ఆఫ్ కామర్స్, లిమిటెడ్, సంవత్ 2005 (పెప్సు) LPA నంబర్ 493 మరియు 494లో సింగిల్ బెంచ్ ఆర్డర్ నుండి డివిజన్ బెంచ్‌కి కేసు తరువాత అప్పీలు కు తగినదని సింగిల్ జడ్జి సర్టిఫికేట్ లేకుండా అప్పీల్ ఉండదని తెలిపాము . ఈ కేసు తదుపరి అప్పీల్‌కు సరిపోతుందని అప్పీలుదారులు సింగిల్ బెంచ్‌కి సర్టిఫికేట్ కోసం దరఖాస్తు చేసుకున్నారని ఈ సందర్భంలో అంగీకరించబడింది. కానీ, ఎవరి నిర్ణయం నుండి అతను అప్పీల్ చేసినాడో, అదే తిరస్కరించబడింది. కాబట్టి అప్పీల్ తగినది కాదు మరియు ఆరంభంలోనే కొట్టివేయబడింది.

గణపత్ రాయ్ హీరా లాల్ వర్సెస్ అగర్వాల్ ఛాంబర్ ఆఫ్ కామర్స్ లిమిటెడ్, సంవత్ 2005 (పెప్సు) యొక్క LPA నంబర్ 493 మరియు 494 కేసుకు సంబంధించిన ఉత్తర్వులలో ప్రస్తావన, సంబంధిత అంశంలో హైకోర్టు చేసిన ఆదేశం, 1951 నాటి రెండు అప్పీళ్ల సంఖ్య. 167 మరియు 167-Aలకు కారణమైంది. అక్కడ, లిక్విడేషన్ జడ్జి చెల్లింపు ఉత్తర్వు నుండి అప్పీల్ దాఖలు చేయబడింది, అయితే అవి సింగిల్ జడ్జి నుండి సర్టిఫికేట్ కావాలన్న అదే కారణంతో కొట్టివేయబడింది.

1951లోని సివిల్ అప్పీల్ నం.152లో, అప్పీలుదారు తరపు వాదన ఏమిటంటే, ఈ విషయం పాటియాలా రాష్ట్రం యొక్క 2005 ఆర్డినెన్స్ X ద్వారా కాకుండా పటియాలా స్టేట్స్ జ్యుడికేచర్ ఫర్మాన్-ఇ-షాహి, 1999 విక్రమ శకం ద్వారా నిర్వహించబడుతుంది కాబట్టి, దాని క్రింద సింగిల్ జడ్జి నుండి ఏ సర్టిఫికేట్ అవసరం లేదు. మునుపటి ఫర్మానాలోని సెక్షన్ 44 ప్రకారం, సివిల్ అప్పీలేట్ అధికార పరిధిని వినియోగించుకొని ఇచ్చిన తీర్పు, డిక్రీ లేదా అప్పీల్

చేయాలనుకున్న ఆర్డర్ కు మాత్రమే అప్పీల్|కు సరిపోతుందని సర్టిఫికేట్ అవసరం. అయితే, మేము ఈ నిబంధన ద్వారా ప్రభావితం చేయబడలేదని స్పష్టమైంది. సవరణ దరఖాస్తు ఇప్పటికే పేర్కొన్న విధంగా 2వ ఫిబ్రవరి, 1950న చేయబడింది. ఒక తీర్పు, డిక్రీ లేదా ఆర్డర్ను సవరించడం లేదా సవరించడానికి నిరాకరించడం నుండి అప్పీలుకు సివిల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ కింద నిబంధన లేదు , అయినప్పటికీ, సవరించిన డిక్రీ లేదా ఆర్డర్ నుండి అప్పీల్ ఉంటుంది. సవరణ పిటిషన్ దావా యొక్క కొనసాగింపు లేదా దానిలోని విచారణగా తప్పనిసరిగా భావించాలని లేదు. సవరణ కోరిన ఉత్తర్వులకు సంబంధించినది అయినా ఇది స్వతంత్ర ప్రక్రియ యొక్క స్వభావాన్ని కలిగి ఉంటుంది, అటువంటి ప్రక్రియ దాని తేదీలో అమలులో ఉన్న చట్టం ద్వారా నిర్వహించబడుతుంది, ఇది 2005 యొక్క కపెప్పు ఆర్డినెన్స్ X అని అంగీకరించబడింది మరియు ఇది సెక్షన్ 52లో సర్టిఫికేట్ కోసం నిర్దేశిస్తుంది. ఆ విభాగం క్రింది నిబంధనలలో ఉంది:

"చట్టంలోని ఏదైనా ఇతర నిబంధనలకు లోబడి, ఒక హైకోర్టు న్యాయమూర్తి యొక్క తీర్పు, డిక్రీ లేదా ఉత్తర్వు నుండి హైకోర్టుకు అప్పీల్ ఉంటుంది మరియు ఇద్దరు హైకోర్టు న్యాయమూర్తులతో కూడిన బెంచ్ విచారిస్తుంది: కేసును నిర్ణయించే న్యాయమూర్తి లేదా ఆయన గైర్హాజరీలో ప్రధాన న్యాయమూర్తి ఈ కేసు అప్పీలుకు సరిపోతుందని ధృవీకరిస్తే తప్ప హైకోర్టులో అటువంటి అప్పీలుకు అవకాశము ండదు ---"

అప్పీలుదారు సంస్థకు సంబంధించినంత వరకు, ఎటువంటి ప్రశ్న లేదు ఆగస్ట్, 1948లో అమల్లోకి వచ్చిన ఆర్డినెన్స్ కు పూర్వవర్తి ప్రభావం చూపడం ద్వారా, కలిగి ఉన్న ఏదైనా అప్పీల్ హక్కు తీసివేయబడినందన్నది లేదు . సింగిల్| జడ్జి ఉత్తర్వుల నుండి, ఆ కేసు అప్పీలుకు తగినదని అతని నుంచి ధృవీకరణ లేకుండా, అప్పీలు ఉండదన్న హైకోర్టు ఉత్తర్వు మా దృష్టిలో సరైనదే.

1951లోని ఇతర రెండు అప్పీళ్ల సంఖ్య. 167 మరియు 167 Aలో, విభిన్న పరిగణనలు ము ందుకు వచ్చాయి. లిక్విడేషన్ జడ్జి యొక్క చెల్లింపు ఆర్డర్ జనవరి 18, 1949న ఉంది మరియు అప్పీల్ 19 ఫిబ్రవరి, 1949న చేయబడి ంది. ఈ మధ్యలో, ఈ ప్రశ్నపై కొంత సందేహం ఉన్నందున,

అప్పీలుదారులు సర్టిఫికేట్ కొరకు న్యాయమూర్తికి దరఖాస్తు చేయడానికి ముందు జాగ్రత్త తీసుకున్నారు. సర్టిఫికేట్, కానీ ఇది మార్చి 3, 1949న కొట్టివేయబడింది. సంబంధిత తేదీలలో, పాటియాలా స్టేట్స్ జ్యుడికేచర్ ఫర్మాన్, 1999 అమలులో ఉంది, మరియు ఒక ధృవపత్రం లేకుండా చెల్లింపు ఆర్డర్ నుండి అప్పీల్ చేయడానికి, అప్పీలుదారులకు హక్కు ఉంది . పూర్వాపర ప్రభావం ఇచ్చినట్లుగా స్పష్టంగా లేదా అవసరమైన సూచనలను అందించకపోతే, చట్టంలో తదుపరి మార్పు ద్వారా వారు ఈ హక్కును కోల్పోలేరు. ఉన్నత న్యాయస్థానంలోని న్యాయమూర్తులు తమ ఉత్తర్వులో దీనిని అంగీకరించారు, అయితే వారు '2005 (1948-49) ఆర్డినెన్స్ Xలోని 116వ సెక్షన్ విరుద్ధంగా స్పష్టమైన నిబంధనను కలిగి ఉందని భావించారు. ఆ సెక్షన్ ఈ నిబంధనలలో ఉంది.

ఈ ఆర్డినెన్స్ లో ఏమీ ఉన్నప్పటికీ, అన్ని దావాలు, అప్పీళ్లు, పునర్విమర్శలు, దరఖాస్తులు, సమీక్షలు, అమలు మరియు ఇతర ప్రొసీడింగ్లు లేదా వాటిలో ఏదైనా, సివిల్ లేదా క్రిమినల్ అయినా, ఒడంబడిక చేసుకున్న రాష్ట్రాల కోర్టులలో మరియు న్యాయ అధికారుల ముందు పెండింగ్ లో ఉన్న వాటిని యూనియన్ లోని న్యాయస్థానాలలో లేదా సమాన హోదా కలిగిన న్యాయ అధికారుల ముందు కొనసాగించాలి మరియు ముగించాలి; మరియు యూనియన్లోని న్యాయస్థానాలు లేదా అధికారులు అటువంటి అన్ని దావాలు, అప్పీళ్లు, పునర్విమర్శలు, సమీక్షలు, అమలులు, దరఖాస్తులు మరియు ఇతర ప్రొసీడింగ్లు లేదా వాటిలో దేనినైనా అటువంటి న్యాయస్థానాలు లేదా అటువంటి అధికారుల ముందు. సక్రమంగా ప్రారంభించి, కొనసాగించినట్లుగా ఒకే విధమైన అధికార పరిధిని కలిగి ఉంటాయి."

ఇది ఒక తాత్కాలిక నియంత్రణ అని చాలా స్పష్టంగా ఉంది, ఇది ఒడంబడిక రాష్ట్రంలోని ఒక వర్గం కోర్టుల నుండి యూనియన్ లో అదే స్థాయి గల ఇతర వాటికి మార్చడానికి మరియు తరువాతి కోర్టులలో.. వాటి విచారణలను కొనసాగింపు కోసం నిర్దేశించింది. ప్రొసీడింగ్లను తాజాగా ప్రారంభించినట్లుగా పరిగణించాలని ఇది చెప్పలేదు. అటువంటి పదాన్ని ఉపయోగించగలిగితే సెక్షన్ లోని తరువాతి భాగంలో ఉద్దేశించినది ఒక కాల్పనిక ప్రారంభం, కొత్తది పూర్వాపరాలు ఎలా ఉన్నప్పటికీ ,

ఒనగూరిన లేదా భవిష్యత్తులో ఒనగూరగల అన్ని హక్కులు చెక్కుచెదరకుండా ఉంటాయని సెక్షన్ స్పష్టమైన అర్థంతో ఉంది మరియు వాటిని ఒడంబడిక రద్దు కోర్టులకు బదులుగా యా నియన్ కోర్టులు పరిష్కరిస్తాయి. అప్పీలు చేయడానికి కలిగి ఉన్న హక్కును పూర్వపక్షము తో తొలగించడానికి ఉద్దేశించినది అన్న భావనను సమర్థించడానికి సెక్షన్ |లో ఏమీ లేదు . కలోనియల్ షుగర్ రిఫైనింగ్ కో. వర్సెస్ ఇర్వింగ్(1)లోని నిర్ణయం వాస్తవాలకు స్పష్టంగా వర్తిస్తుంది మరియు అప్పీళ్ళ తగినవి కాదు అన్న హైకోర్టు ఉత్తర్వులు మా అభిప్రాయం ప్రకారం, తప్పు.

ఫలితంగా 1951 యొక్క అప్పీల్ నంబర్ 152 మొత్తం ఖర్చులతో కొట్టివేయబడుతుంది, అయితే 1951 యొక్క అప్పీల్ నంబర్లు 167 మరియు 167A మొత్తం ఖర్చులతో అనుమతించబడతాయి.

అప్పీల్ నంబర్ 125 కొట్టివేయబడింది.

అప్పీల్ నంబర్లు 167 మరియు 167A అనుమతించబడ్డాయి.

అప్పీల్స్ నంబర్ 167 మరియు 167Aలో అప్పీలుదారులకు ఏజెంట్లు: మోహన్ బిహారీ లాల్.

అప్పీల్ నంబర్ 152లో అప్పీలుదారు కోసం ఏజెంట్: కుందన్ లాల్ మెహతా.

అప్పీల్స్ నంబర్ 167 మరియు 167Aలో ప్రతివాదుల కోసం ఏజెంట్: నౌనిత్ లాల్.

అప్పీల్ నంబర్ 152లో ప్రతివాది కోసం ఏజెంట్: మోహన్ బిహారీ లాల్.

★★★